

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E C Y R A

Sin alio est animo, renumeret dotem huc, eat.

La. Ecce autem, tu quoque proterue iracundus es.

Ph. Percontumax redisti huc nobis Pamphile.

La. Decedet iam ira hæc: etsi merito iratus est.

Ph. Quia paululum uobis accessit pecunia,
Sublati animi sunt. La. etiam mecum litigas?

Ph. Deliberet, renunciētq; hodie mihi,
Velit ne, an non; ut alij, si huic non sit, fiet.

La. Phidippe, ades, audi paucis. abijt: quid mea?
Postremo inter se transigant ipsi, ut lubet:
Quando nec gnatus, neque hic mihi quicquam obtem-
perant:

Quæ dico, paruipendunt. porto hoc iurgium ad
Vxorem: cuius fiunt consilio omnia hæc:
Atque in eam hoc omne, quod mihi ægre est, euomam.

ACTVS QVARTI SCENA PRIMA.

MYRRHINA, PHIDIPPVS.

My. Erj, quid agam? quò me uortam? quid meo
p respondebo uiro
Misera? nam audisse uocem pueri uisu est
uagientis:

Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam:
Quòd si rescuerit peperisse, id qua caussa clam habuisse
se me

Dicam, non ædepol scio.

Sed ostium concrepuit: credo ipsum ad me exire: nul-
la sum.

P. Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras.

Atque eccam uideo. quid agis Myrrhina? heus, tibi dico.
M. mihi ne

Mi uir? P. uir ego tuus? tu uirum me, aut hominem
adeo esse deputas?

Nam si utrūuis horū mulier unquam tibi uisus forem,
Non sic ludibrio tuis factis habitus essem. M. quibus?

P. at rogas?

Peperit filia? hem, taces? ex quo? M. istuc rogare
æquom est patrem?

Perij: ex quo censēs, nisi ex illo, cui data est nuptum,
obsecro?

P. Credo: neque adeo arbitrari patris est aliter. sed de
miror,

Quid sit, quam ob rem tantopere hunc omnes nos cela-
re uolueris

Partū; presertim cū recte, et suo pepererit tempore.

Adeo ne peruicaci esse animo, ut puerum præoptares
perire,

Ex quo inter nos scires posthac amicitiam fore firmio-
rem,

Potiūs, quàm esset cum illo nupta aduersus animi lu-
bidinem

Tui? ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, quæ
te est penes.

M. Misera sum. P. utinam sciam ita esse istuc. sed nunc
mihi in mentem uenit,

Ex hac re quod locuta es olim, cū illū generū cepimus:

Nam nuptam filiam negabas posse te pati tuam

Cum eo, qui meretrices amaret, qui pernoctaret foris.

M.

M. Quamuis causam hunc suspicari, quam ipsam ueram,
mauolo.

P. Multo prius scivi, quam tu, illum amicam habere Myr
rhina:

Verum id uitium ego nūquam decreui esse adolescentiae:
Nam id omnibus innatum est. at pol iam aderit, cum
se quoque oderit.

Sed ut olim te ostendisti eandem esse; nihil cessasti us-
que adhuc,

Vt filiam ab eo abduceres, neu, quod ego egissem, es-
set ratum.

Id nūc res iudiciū hęc facit, quo pacto factū uolueris.

M. Adeon' me esse peruicacem censēs cui mater siem,
Vt eo essem animo, si ex usu esset nostro hoc matrimo-
nium?

P. Tun' prospicere, aut iudicare, nostram in rem quod sit,
potes?

Audisti ex aliquo fortasse, qui uidisse eum diceret
Exeuntem, aut introeuntem ad amicam. quid tum po-
stea,

Si modeste ac raro hoc fecit? non ea dissimulare nos
Magis humanum est, quam dare operam id scire, qui
nos oderit?

Nam si is posset ab ea sese der repente auellere,
Qui cum tot consuesset annos; non eum hominem du-
cerem,

Nec uirum sati' firmum gnatae. M. mitte adolescentem
obsecro,

Et quæ me peccasse ais: abi, solum solus conueni:

Roga, uelit ne, an nō uxorem. si est, ut dicat uelle se,
Redde:

Redde : *sin est autem ut nolit , recte consului mea*

P. Siquidem ille ipse non uoli , & tu sensisti esse in eo Myr-
rhina

peccatum : *aderā cuius consilio ea par fuerat prospici .*

Quam ob rem incendor ira , te esse ausam hæc facere .
iniussu meo .

Interdico , ne extulisse extra ædes puerum usquā uelis .

Sed ego stultior , meis dictis parere hūc qui postulem :

ibo intro , atque edicā seruis , ne quoquā efferrī sināt .

M. Nullam pol credo mulierem me miseriorem uinere .

Nam ut hic laturus hoc sit , si ipsam rem , ut fiet , resci-
uerit ,

Non æpol clam me est ; cum hoc , quod leuiū est , tam
animo iracundo tulit :

Nec , qua uia sententia eius mutari possit , scio .

Hoc mi unum ex plurimis miseris . reliquom fuerat
malum ,

si , puerum ut tollam , cogit , cuius qui sit nescimus pa-
ter :

Nam cum compressa est gnata . forma in tenebris no-
sci non quita est :

Neque detractum ei tum quicquam est , qui post pos-
sit nosci , qui fiet :

Ipse eripuit ui , in digito quem habuit , uirgini abiens
annulum :

simul uereor , Pamphilus ne orata nostra nequeat diu-
tius

Celare , cum sciet alienum puerum tolli pro suo .

ACTVS

ACTVS QVARTI SCENA II.

SOSTRATA, PAMPHILVS.

- S. On clam me est mi gnate, tibi me esse suspen
 n etam, uxorem tuam
 Propter meos mores hinc abÿsse: etsi ea dissi-
 mulas sedulo:
 Verum ita me dij ament, itaq; obtingant ex te, qua
 exopto mihi, ut
 Nunquam sciens commerui, merito ut caperet odium
 illam mei:
 Teq; ante quam me amare rebar, ei rei firmasti fidem:
 Nam mihi intus tuus pater narrauit modo, que pacto
 me habueris
 Præpositam amori tuo: nunc tibi me certum est contra
 gratiam
 Referre, ut apud me præmiũ esse positum pietati scias.
 Mi Pamphile, hoc & uobis, & meæ commodum fac
 mæ arbitror:
 Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo decreui
 patre,
 Ne mea præsentia obstet, neu caussa ulla restet relliqua,
 Quin tua Philumena ad te redeat. Pam. quæso quid
 istuc consili est?
 Illi stultitia uicta, ex urbe tu rus habitatum migres?
 Haud facies: neque sinam, ut qui nobis mater maledi-
 ctum uelit,
 Mea pertinacia dicat esse factum, haud tua modestia.
 Tu, tuas amicas te, & cognatas deserere, & festos dies
 Mea